

свѣтѣй-а вѣрхъ Идона възвѣзе по боги крака; по
оныа остры камены като ходеше, и молитвы съ
слзы съвѣршаваше, и тѣмъ голѣмъ ползѣ въ се-
вѣ като прѣплоди, пакъ въ ватопедѣ съ възвѣр-
на. И отъ тогози намна да съ трудн съ сичкы
тѣ вратѣа въ послушаніе и въ подвигъ духовный.

Воюода-та съ другы-тѣ велможы като дой-
дохъ при самодѣржца, казахъ за сичко що имъ
съ прилучн. Показажъ и дрѣхы-тѣ и отъ пост-
рыженіе-то комы-тѣ, и писмо-то до тѣхъ.

Какъ ще съ изкажи тогози плачь-а що ста-
на между родителы-тѣ и сродницы-тѣ му!

Послѣ мало родителн-тѣ му като дойдохъ
въ севѣ си умилнхъся, и страхъ Божій прѣахъ, и
думажъ: О увы намъ! тѣа млада душа какъ въз-
любн добро-то, и пакъ рикохъ: Господь даде, и Го-
сподь изволи да е тѣмъ, вѣди имѣа господне!

Тутакн му писажъ и писмо, кое-то дума-
ше: "домъ нашъ въ твои-тѣ рѣщѣ, и мы въ тво-
иъ волиъ. Проводинхъ му и злато много, и казва-
хъ: Последное чадо що си избрало добро-то, прѣими
това злато; раздай отъ него на сиромасы-тѣ и
що ти е на потребѣж имѣа го. "

Като прѣа прѣподобный родителко-то писмо,
благодари Бога, що ты просвѣти кымъ добро-то,
а злато-то раздади гдѣ-то трѣбаше на сиромас-